

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

► **B** DIREKTIVA 2010/13/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 10. ožujka 2010.

o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama)

(kodificirana verzija)

(Tekst značajan za EGP)

(SL L 95, 15.4.2010., str. 1.)

Koju je izmijenila:

Službeni list

| | br. | stranica | datum |
|--|-------|----------|-------------|
| ► <u>M1</u> Direktiva (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. | L 303 | 69 | 28.11.2018. |

▼B**DIREKTIVA 2010/13/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA****od 10. ožujka 2010.****o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama)****(kodificirana verzija)****(Tekst značajan za EGP)**

POGLAVLJE I.

DEFINICIJE

Članak 1.

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

▼M1

(a) „audiovizualna medijska usluga” znači:

i. usluga kako je definirana u člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čija je glavna svrha ili svrha njezina odvojiva dijela posvećena pružanju programâ, pod uredničkom odgovornošću pružatelja medijske usluge, široj javnosti u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ; takva audiovizualna medijska usluga jest ili televizijska emisija kako je određena u točki (e) ovog stavka ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev kako je određena u točki (g) ovog stavka;

ii. audiovizualna komercijalna komunikacija;

(aa) „usluga platformi za razmjenu videozapisa” znači usluga kako je utvrđena člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, pri čemu je glavna svrha usluge ili njezina odvojiva dijela ili osnovne funkcionalnosti usluge posvećena tome da se široj javnosti pruže programi, videozapisi koje su generirali korisnici ili oboje, za koje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa ne snosi uredničku odgovornost, u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja s pomoću elektroničke komunikacijske mreže u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ i čiju organizaciju utvrđuje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa, među ostalim automatskim sredstvima ili algoritmima, posebno prikazivanjem, označivanjem i određivanjem slijeda;

(b) „program” znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijske usluge, uključujući dugometražne filmove, videoisječke, sportske događaje, komedije situacija, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame;

▼ M1

- (ba) „videozapis koji je generirao korisnik” znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, koju je izradio korisnik te koji je taj korisnik ili bilo koji drugi korisnik učitao na platformu za razmjenu videzapisa;
- (bb) „urednička odluka” znači odluka koja se redovito donosi za potrebe izvršavanja uredničke odgovornosti i povezana je sa svakodnevnim funkcioniranjem audiovizualne medijske usluge;

▼ B

- (c) „urednička odgovornost” znači provedba učinkovite kontrole nad izborom programa i nad njegovom organizacijom prema kronološkom rasporedu, u slučaju televizijskih emisija, ili u katalogu, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev. Urednička odgovornost nužno ne podrazumijeva bilo kakvu pravnu odgovornost u nacionalnom zakonodavstvu za sadržaj ili pružene usluge;
- (d) „pružatelj medijske usluge” znači fizička ili pravna osoba koja ima uredničku odgovornost za odabir audiovizualnog sadržaja audiovizualne medijske usluge i određuje način na koji se isti organizira;

▼ M1

- (da) „pružatelj platformi za razmjenu videzapisa” znači fizička ili pravna osoba koja pruža uslugu platforme za razmjenu videzapisa;

▼ B

- (e) „televizijsko emitiranje” ili „televizijska emisija” (tj. linearna audiovizualna medijska usluga) znači audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijske usluge za istodobno gledanje programa na temelju rasporeda programa;
- (f) „televizijska kuća” znači pružatelj medijske usluge televizijskih emisija;
- (g) „audiovizualna medijska usluga na zahtjev” (tj. nelinearnom audiovizualnom medijskom uslugom) znači audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijske usluge za gledanje programa u trenutku koji bira korisnik i na njegov pojedinačni zahtjev na temelju kataloga programa koji odabire pružatelj medijske usluge;

▼ M1

- (h) „audiovizualna komercijalna komunikacija” znači slike sa ili bez zvuka koje su izrađene za promicanje, izravno ili neizravno, robe, usluga ili ugleda fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom djelatnošću; te slike prate ili su uključene u program ili u videozapis koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili u svrhe vlastitog promicanja. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, među ostalim, televizijsko oglašavanje, pokroviteljstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda;

▼ B

- (i) „televizijsko oglašavanje” znači bilo koji oblik objave emitiran u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili emisiju u svrhu vlastitog promicanja od strane javnog ili privatnog poduzeća ili fizičke osobe u vezi s trgovinom, poduzetništvom, obrtništvom ili strukom kako bi se promicala ponuda robe ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje;

▼ B

- (j) „potajna audiovizualna komercijalna komunikacija” znači predstavljanje roba, usluga, naziva, zaštitnog znaka ili aktivnosti proizvođača roba ili pružatelja usluga u programima u obliku riječi ili slika kad pružatelj medijske usluge predviđa da takvo predstavljanje služi za oglašavanje i može zavarati javnost u vezi njegove prirode. Takvo se predstavljanje posebno smatra namjernim ako je izvršeno u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu;

▼ M1

- (k) „pokroviteljstvo” znači svaki doprinos javnih ili privatnih poduzeća ili fizičkih osoba koje nisu uključene u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili usluga platformi za razmjenu videozapisa ili u proizvodnju audiovizualnih djela financiranju audiovizualnih medijskih usluga, usluga platformi za razmjenu videozapisa, videozapisa koje su generirali korisnici ili programâ u svrhu promicanja njihova imena, žiga, ugleda, aktivnosti ili proizvodâ;

▼ B

- (l) „teletgovina” znači izravne ponude emitirane javnosti kako bi se ponudila roba ili usluge, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje;

▼ M1

- (m) „plasman proizvoda” znači svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja se sastoji od uključivanja proizvoda, usluge ili pripadajućeg žiga ili upućivanja na njih tako da se prikazuju u programu ili videozapisu koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu;

▼ B

- (n) „europska djela” znači sljedeće:

- i. djela podrijetlom iz država članica;
- ii. djela podrijetlom iz europskih trećih zemalja koje su strane Europske konvencije o prekograničnoj televiziji Vijeća Europe i koja ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;
- iii. djela koproducirana u okviru sporazuma vezanih uz audiovizualni sektor koji su sklopljeni između Zajednice i trećih zemalja i ispunjavaju uvjete određene u svakom od tih sporazuma.

2. Primjena odredaba iz stavka 1. točke (n) podtočaka ii. i iii. zavisi od djela podrijetlom iz država članica koja ne podliježu diskriminacijskim mjerama u obuhvaćenim trećim zemljama.

3. Djela iz stavka 1. točke (n) podtočaka i. i ii. uglavnom su djela koja su napravila autori i radnici s prebivalištem u jednoj ili više država pod uvjetom da isti udovoljavaju jednom od sljedeća tri uvjeta:

- i. napravili su ih jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom u jednoj ili više tih država;
- ii. proizvodnju djela nadgledaju i stvarno kontroliraju jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom u jednoj ili više tih država;

▼ B

iii. doprinos koproducenata tih država ukupnim troškovima koprodukcije odlučujući je, a koprodukciju ne kontrolira jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan tih država.

4. Djela koja nisu europska djela u smislu stavka 1. točke (n) ali su proizvedena u okviru bilateralnih ugovora o koprodukciji koji su zaključeni između država članica i trećih zemalja smatraju se europskim djelima pod uvjetom da koproducenti iz Zajednice snabdijevaju većinski udio ukupnog troška proizvodnje i da proizvodnju ne kontrolira jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan državnih područja država članica.

POGLAVLJE II.

▼ M1**OPĆE ODREDBE ZA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE****▼ B***Članak 2.*

1. Svaka država članica osigurava da su sve audiovizualne medijske usluge koje se prenose putem pružatelja medijske usluge koji spada pod njezinu nadležnost usklađene s pravilima sustava zakonodavstva koje je primjenjivo na audiovizualne medijske usluge koje su namijenjene za javnost u toj državi članici.

2. Za potrebe ove Direktive pružatelji medijske usluge u nadležnosti države članice su pružatelji:

(a) koji imaju poslovni nastan u toj državi članici u skladu sa stavkom 3.;

(b) na koje se primjenjuje stavak 4.

3. Za potrebe ove Direktive smatra se da je pružatelj medijske usluge s poslovnim nastanom u jednoj od država članica u sljedećim slučajevima:

(a) pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u toj državi članici i uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose se u toj državi članici;

▼ M1

(b) ako pružatelj medijske usluge ima sjedište u jednoj od država članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj djeluje znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom. Ako znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualne medijske usluge u vezi s programom djeluje u svakoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima sjedište. Ako znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom ne djeluje ni u jednoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je započeo svoju djelatnost u skladu s pravom te države članice, pod uvjetom da zadrži stabilnu i učinkovitu povezanost s gospodarstvom te države članice;

▼ B

(c) ako pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u jednoj od država članica, ali se odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u trećoj zemlji, smatra se da ima poslovni nastan u dotičnoj državi članici, pod uvjetom da značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga djeluje u toj državi članici.

4. Za pružatelje medijske usluge na koje se ne primjenjuje stavak 3. smatra se da spadaju pod nadležnost države članice u sljedećim slučajevima:

(a) pružatelji medijske usluge koriste satelitsku uzlaznu vezu smještenu u toj državi članici;

(b) iako pružatelji medijske usluge ne koriste satelitsku uzlaznu vezu smještenu u toj državi članici, oni koriste satelitski kapacitet koji pripada toj državi članici.

5. Ako se ne može odrediti koja država članica ima nadležnost u skladu sa stavcima 3. i 4., nadležna država članica je ona u kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u smislu članaka od 49. do 55. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

▼ M1

5.a Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge obavješćuju nadležne nacionalne regulatorne vlasti ili tijela o svim promjenama koje mogu utjecati na određivanje nadležnosti u skladu sa stavcima 2., 3. i 4.

5.b Države članice utvrđuju i vode ažuriran popis pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti i ukazuju na kriterije utvrđene u stavcima od 2. do 5. na kojima se temelji njihova nadležnost. Države članice Komisiji dostavljaju taj popis, uključujući sva njegova ažuriranja.

Komisija osigurava da su takvi popisi dostupni u centraliziranoj bazi podataka. U slučaju nedosljednosti između popisa Komisija stupa u kontakt s dotičnim državama članicama kako bi se pronašlo rješenje. Komisija osigurava da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela imaju pristup toj bazi podataka. Komisija informacije iz baze podataka javno obznanjuje.

5.c Ako se primjenjujući članak 3. ili 4. države članice ne slože o tome koja država članica ima nadležnost, one o tome bez odgode obavješćuju Komisiju. Komisija može zatražiti od Skupine europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA) da u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d) dostavi mišljenje o tom pitanju. ERGA to mišljenje dostavlja u roku od 15 radnih dana od kada je Komisija dostavila svoj zahtjev. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt uspostavljen člankom 29..

Kada Komisija donosi odluku u skladu s člankom 3. stavkom 2. ili člankom 3. stavkom 3. ili člankom 4. stavkom 5. ona odlučuje i o tome koja država članica ima nadležnost.

▼B

6. Ova Direktiva ne primjenjuje se na audiovizualne medijske usluge namijenjene isključivo za prijem u trećim zemljama i koje javnost ne prima izravno ili neizravno standardnom potrošačkom opremom u jednoj ili više država članica.

▼M1*Članak 3.*

1. Države članice osiguravaju slobodu prijema i na svojem državnom području ne ograničavaju daljnje prijenose audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država članica zbog razloga koji su obuhvaćeni područjima koja se usklađuju ovom Direktivom.

2. Država članica može privremeno odstupiti od ovog članka stavka 1. ako se audiovizualnom medijskom uslugom koju pruža pružatelj medijske usluge u nadležnosti druge države članice očito, ozbiljno i teško krši članak 6. stavak 1. točka (a) ili članak 6.a stavak 1. ili se dovodi u pitanje javno zdravlje, ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javnog zdravlja u pitanje.

Odstupanje iz prvog podstavka podliježe sljedećim uvjetima:

- (a) tijekom prethodnih 12 mjeseci pružatelj medijske usluge već je u barem dva prethodna navrata ostvario jedan ili više slučajeva ponašanja opisanih u prvom podstavku;
- (b) dotična država članica pisanim je putem obavijestila pružatelja medijske usluge, državu članicu koja ima nadležnost nad tim pružateljem i Komisiju o navodnim kršenjima i proporcionalnim mjerama koje namjerava poduzeti ako se takvo kršenje ponovi.
- (c) dotična država članica poštovala je pravo na obranu pružatelja medijske usluge i, konkretno, tom je pružatelju dala priliku da izrazi svoja stajališta o navodnim kršenjima; i
- (d) u savjetovanjima s državom članicom koja ima nadležnost nad pružateljem medijske usluge i s Komisijom nije postignuto sporazumno rješenje u roku od jednog mjeseca otkako je Komisija primila obavijest iz točke (b).

U roku od tri mjeseca od primitka obavijesti o mjerama koje je poduzela dotična država članica i nakon što je zatražila od ERGA-e da dostavi mišljenje u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d), Komisija donosi odluku o tome jesu li te mjere u skladu s pravom Unije. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt. Ako Komisija odluči da te mjere nisu u skladu s pravom Unije, traži od dotične države članice da po hitnom postupku obustavi dotične mjere.

3. Država članica može privremeno odstupiti od stavka 1. ovog članka ako se audiovizualnom medijskom uslugom koju pruža pružatelj medijske usluge u nadležnosti druge države članice očito, ozbiljno i teško krši članak 6. stavak 1. točka (b) ili se dovodi u pitanje javna sigurnost, ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javne sigurnosti u pitanje, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane.

▼ M1

Odstupanje iz prvog podstavka podliježe sljedećim uvjetima::

- (a) tijekom prethodnih 12 mjeseci ponašanje iz prvog podstavka dogodilo se je barem u jednom prethodnom slučaju;

i

- (b) dotična država članica pisanim je putem obavijestila pružatelja medijske usluge, državu članicu koja ima nadležnost nad tim pružateljem i Komisiju o navodnom kršenju i proporcionalnim mjerama koje namjerava poduzeti ako se takvo kršenje ponovi.

Dotična država članica poštuje prava na obranu dotičnog pružatelja medijske usluge i, konkretno, tom pružatelju daje priliku da izrazi svoja stajališta o navodnim kršenjima.

U roku od tri mjeseca od primitka obavijesti o mjerama koje je poduzela dotična država članica i nakon što je zatražila od ERGA-e da dostavi mišljenje u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d), Komisija donosi odluku o tome jesu li te mjere u skladu s pravom Unije. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt. Ako Komisija odluči da te mjere nisu u skladu s pravom Unije, traži od dotične države članice da po hitnom postupku obustavi dotične mjere.

4. Stavcima 2. i 3. ne dovodi se u pitanje primjena bilo kojeg postupka, pravnog lijeka ili sankcije za dotična kršenja u državi članici koja ima nadležnost nad dotičnim pružateljem medijske usluge.

5. Države članice u hitnim slučajevima mogu najkasnije jedan mjesec nakon navodnog kršenja odstupiti od uvjeta utvrđenih u stavku 3. točkama (a) i (b). U tom se slučaju o poduzetim mjerama u najkraćem mogućem roku obavješćuju Komisija i država članica pod čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge, uz navođenje razloga zbog kojih država članica smatra da postoji hitnost. Komisija preispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Unije u najkraćem mogućem roku. Ako zaključi da su mjere neusklađene s pravom Unije, Komisija od dotične države članice zahtijeva da po hitnom postupku obustavi te mjere.

6. Ako Komisija ne raspolaže informacijama potrebnima za donošenje odluke na temelju stavka 2. ili 3., u roku od jednog mjeseca od primitka obavijesti zahtijeva od dotične države članice sve informacije potrebne za donošenje te odluke. Rok u kojem Komisija treba donijeti odluku suspendira se do trenutka kada država članica dostavi takve potrebne informacije. U svakom slučaju suspenzija roka ne traje dulje od jednog mjeseca.

7. Države članice i Komisija redovito razmjenjuju iskustva i najbolje prakse o postupku iz ovog članka u okviru Odbora za kontakt i ERGA-e.

▼ M1*Članak 4.*

1. Države članice i dalje mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti da poštuju iscrpnija ili stroža pravila u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom pod uvjetom da su ta pravila u skladu s pravom Unije.

2. Ako država članica:

- (a) ostvari svoje pravo iz stavka 1. da donosi iscrpnija ili stroža pravila od interesa za širu javnost, i
- (b) procijeni da pružatelj medijske usluge u nadležnosti druge države članice pruža audiovizualnu medijsku uslugu koja je u potpunosti ili uglavnom usmjerena prema njezinu državnom području,

može zatražiti od države članice koja ima nadležnost da riješi sve probleme utvrđene u vezi s ovim stavkom. Obje države članice surađuju iskreno i brzo s ciljem postizanja obostrano zadovoljavajućeg rješenja.

Po primitku potkrijepljenog zahtjeva u skladu s prvim podstavkom, država članica koja ima nadležnost traži od pružatelja medijske usluge da poštuje dotična pravila od interesa za širu javnost. Država članica koja ima nadležnost redovito obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev o koracima koji su poduzeti radi rješavanja utvrđenih problema. U roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva država članica koja ima nadležnost obavješćuje Komisiju i državu članicu koja je podnijela zahtjev o dobivenim rezultatima i navodi razloge u slučaju nemogućnosti pronalaska rješenja.

Bilo koja od tih država članica u svakom trenutku može pozvati Odbor za kontakt da preispita taj predmet.

3. Dotična država članica može usvojiti primjerene mjere protiv dotičnog pružatelja medijske usluge ako:

- (a) procijeni da rezultati ostvareni primjenom stavka 2. nisu zadovoljavajući; i
- (b) prikupi dokaze o tome da se dotični pružatelj medijske usluge poslovno nastanio u državi članici koja ima nadležnost kako bi zaobišao stroža pravila u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom, koja bi bila primjenjiva na njega da ima poslovni nastan u dotičnoj državi članici; takvi dokazi moraju omogućivati se da se takvo zaobilaženje pravila može opravdano utvrditi, bez potrebe da se dokaže namjera pružatelja medijske usluge da zaobiđe ta stroža pravila.

Takve su mjere objektivno potrebne, primjenjuju se na nediskriminirajući način i razmjerne su ciljevima koji se njima nastoje postići.

4. Država članica može poduzeti mjere u skladu sa stavkom 3. samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) država članica obavijestila je Komisiju i državu članicu u kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan da namjerava poduzeti takve mjere i dokazima je potkrijepila osnovu na kojoj temelji svoju procjenu;

▼ **M1**

- (b) poštovala je prava na obranu dotičnog pružatelja medijske usluge i posebno je tom pružatelju medijske usluge dala priliku da izrazi svoja stajališta o navodnom zaobilaženju pravila i mjerama koje država članica koja je dostavila obavijest planira poduzeti; i
- (c) nakon što je od ERGA-e zatražila da dostavi mišljenje u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d), Komisija je donijela odluku o tome da su mjere u skladu s pravom Unije, a posebno da su procjene koje je izvršila država članica koja poduzima mjere na temelju stavaka 2. i 3. ovog članka ispravno utemeljene; Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt.

5. U roku od tri mjeseca od primitka obavijesti iz stavka 4. točke (a) Komisija donosi odluku o tome jesu li te mjere u skladu s pravom Unije. Ako Komisija odluči da te mjere nisu u skladu s pravom Unije, traži od dotične države članice da se suzdrži od poduzimanja planiranih mjera.

Ako Komisija ne raspolaže informacijama potrebnima za donošenje odluke u skladu s prvim podstavkom, u roku od jednog mjeseca od primitka obavijesti od dotične države članice traži sve informacije potrebne za donošenje te odluke. Rok u kojem Komisija treba donijeti odluku suspendira se do trenutka kada država članica dostavi takve potrebne podatke. U svakom slučaju suspenzija roka ne traje dulje od jednog mjeseca.

6. Države članice osiguravaju odgovarajućim sredstvima u okviru svojeg nacionalnog prava da pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti učinkovito poštuju ovu Direktivu.

7. Direktiva 2000/31/EZ primjenjuje se ako nije drukčije predviđeno ovom Direktivom. U slučaju proturječja između Direktive 2000/31/EZ i ove Direktive, ova Direktiva ima jaču pravnu snagu, osim ako je drukčije predviđeno ovom Direktivom.

Članak 4.a

1. Države članice potiču uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja donesenih na nacionalnoj razini u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom u mjeri u kojoj je to dopušteno njihovim pravosudnim sustavima. Ti kodeksi:

- (a) takvi su da su široko prihvaćeni od strane glavnih dionika u dotičnim državama članicama;
- (b) u njima se jasno i nedvosmisleno navode njihovi ciljevi;
- (c) njima se predviđa redovito, transparentno i neovisno praćenje i evaluacija postizanja zacrtanih ciljeva; i
- (d) njima se predviđa učinkovita provedba, uključujući učinkovite i razmjerne sankcije.

▼ M1

2. Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju putem kodeksa ponašanja Unije koji su sastavili pružatelji medijskih usluga, pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ili organizacije koje ih predstavljaju, u suradnji, prema potrebi, s drugim sektorima kao što su industrija, trgovina, profesionalne i potrošačke udruge ili organizacije. Ti su kodeksi takvi da ih široko prihvaćaju glavni dionici na razini Unije i u skladu su sa stavkom 1. točkama od (b) do (d). Kodeksima ponašanja Unije ne dovode se u pitanje nacionalni kodeksi ponašanja.

Komisija u suradnji s državama članicama olakšava razvoj kodeksa ponašanja Unije, prema potrebi, u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti.

Potpisnici kodeksa ponašanja Unije podnose nacрте tih kodeksa i njihove izmjene Komisiji. Komisija se savjetuje s Odborom za kontakt u pogledu tih nacрта kodeksa ili njihovih izmjena.

Komisija javno obznanjuje kodekse ponašanja Unije i može ih na odgovarajući način promicati.

3. Države članice i dalje mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti usklađenost s iscrpnijim ili strožim pravilima u skladu s ovom Direktivom i pravom Unije, među ostalim ako njihove nacionalne neovisne regulatorne vlasti ili tijela zaključе da je dokazano da bilo koji kodeks ponašanja ili njegov dio nije dovoljno učinkovit. Države članice bez odgode prijavljuju takva pravila Komisiji.

▼ B

POGLAVLJE III.

▼ M1**ODREDBE PRIMJENJIVE NA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE***Članak 5.*

1. Svaka država članica osigurava da pružatelj medijskih usluga u njezinoj nadležnosti primateljima usluge pruža jednostavan, izravan i neprestan pristup najmanje sljedećim informacijama:

- (a) svojem nazivu;
- (b) geografskoj adresi na kojoj ima poslovni nastan;
- (c) pojedinostima, uključujući adresu elektroničke pošte ili internetsku stranicu, koje omogućuju brz kontakt na izravan i učinkovit način;
- (d) državi članici koja ima nadležnost za njega i nadležnih regulatornih vlasti ili tijela ili nadzornih tijela.

▼ **M1**

2. Države članice mogu donijeti zakonodavne mjere kojima se predviđa da, uz informacije navedene u stavku 1., pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti omogućuju dostupnost informacija koje se odnose na njihovu vlasničku strukturu, uključujući stvarne vlasnike. Takvim mjerama moraju se poštovati dotična temeljna prava, poput privatnog i obiteljskog života stvarnih vlasnika. Takve mjere moraju biti potrebne i proporcionalne i njima se mora nastojati ispuniti cilj od javnog interesa.

Članak 6.

1. Ne dovodeći u pitanje obvezu država članica da poštuju i štite ljudsko dostojanstvo, države članice na odgovarajuće načine osiguravaju da audiovizualne medijske usluge koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti ne sadržavaju:

- (a) poticanje na nasilje ili mržnju protiv skupine osoba ili člana neke skupine na temelju bilo kojeg od razloga iz članka 21. Povelje;
- (b) javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 5. Direktive (EU) 2017/541.

2. Mjere poduzete u svrhe ovog članka potrebne su i proporcionalne i njima se poštuju prava i načela utvrđena u Povelji.

Članak 6.a

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su audiovizualne medijske usluge koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti, a kojima bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika, dostupne samo na način kojim se osigurava da ih maloljetnici u normalnim okolnostima neće čuti ili vidjeti. Takve mjere mogu uključivati odabir vremena emitiranja, alate za provjeru dobi ili druge tehničke mjere. One su razmjerno mogućem štetnom učinku programa.

Sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta, poput neopravdanog nasilja i pornografije, podliježe najstrožim mjerama.

2. Osobne podatke maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji medijskih usluga u skladu sa stavkom 1. ne obrađuju se u komercijalne svrhe, kao što su izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.

3. Države članice osiguravaju da pružatelji medijskih usluga gledateljima pružaju dovoljno informacija o sadržaju kojim bi se mogao narušiti fizički, psihički ili moralni razvoj maloljetnikâ. U tu svrhu, pružatelji medijskih usluga upotrebljavaju sustav kojim se opisuje moguća štetna priroda sadržaja audiovizualne medijske usluge.

▼ M1

Za provedbu ovog stavka države članice potiču uporabu koregulacije kako je predviđeno u članku 4.a stavku 1.

4. Komisija potiče pružatelje medijskih usluga da razmjenjuju najbolju praksu o kodeksima ponašanja za koregulaciju. Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju, za potrebe ovog članka, putem kodeksâ ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.

Članak 7.

1. Države članice bez nepotrebne odgode osiguravaju da se usluge koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti stalno i postupno, korištenjem proporcionalnih mjera čine pristupačnijima osobama s invaliditetom.

2. Države članice osiguravaju da pružatelji medijskih usluga redovito izvješćuju nacionalne regulatorne vlasti ili tijela o provedbi mjera iz stavka 1. Do 19. prosinca 2022. i svake tri godine nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o provedbi stavka 1.

3. Države članice potiču pružatelje medijskih usluga da razviju akcijske planove o pristupačnosti u odnosu na stalno i postupno povećanje pristupačnosti svojih usluga osobama s invaliditetom. O svakom takvom akcijskom planu obavješćuju se nacionalne regulatorne vlasti ili tijela.

4. Svaka država članica određuje jedinstvenu, lako pristupačnu, među ostalim i osobama s invaliditetom, i javno dostupnu online kontaktnu točku za pružanje informacija i primanje pritužbi u pogledu svih pitanja pristupačnosti iz ovog članka.

5. Države članice osiguravaju da se hitne informacije, uključujući javne obavijesti i objave u slučajevima prirodne katastrofe, koje su stavljene na raspolaganje javnosti putem audiovizualnih medijskih usluga, pružaju na način koji je pristupačan osobama s invaliditetom.

Članak 7.a

Države članice mogu poduzeti mjere kako bi osigurale primjereno isticanje audiovizualnih medijskih usluga od općeg interesa.

Članak 7.b

Države članice poduzimaju odgovarajuće i proporcionalne mjere kako bi osigurale da se audiovizualnim medijskim uslugama koje pružaju pružatelji medijskih usluga, bez izričite suglasnosti tih pružatelja, prekrivanjem ne nadodaju elementi iz komercijalnih razloga niti se one mijenjaju.

▼ M1

Za potrebe ovog članka države članice utvrđuju regulatorne pojednosti, uključujući iznimke, osobito u pogledu zaštite legitimnih interesa korisnika, uzimajući istodobno u obzir legitimne interese pružatelja medijskih usluga koji su izvorno pružili audiovizualne medijske usluge.

▼ B*Članak 8.*

Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti ne prenose kinematografska djela izvan vremena dogovorenih s nositeljima prava.

▼ M1*Članak 9.*

1. Države članice osiguravaju da se audiovizualnim komercijalnim komunikacijama koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti ispunjavaju sljedeći zahtjevi:

- (a) audiovizualne komercijalne komunikacije lako su prepoznatljive kao takve; prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija zabranjena je;
- (b) u audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne upotrebljavaju se tehnike utjecaja na podsvijest;
- (c) audiovizualne komercijalne komunikacije:
 - i. ne dovode u pitanje poštovanje ljudskog dostojanstva;
 - ii. ne uključuju niti promiču bilo kakav oblik diskriminacije na temelju spola, rasnog ili etničkog podrijetla, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invaliditeta, dobi ili spolne orijentacije;
 - iii. ne potiču ponašanje koje šteti zdravlju ili sigurnosti;
 - iv. ne potiču ponašanje kojim se uvelike ugrožava zaštita okoliša;
- (d) zabranjuju se svi oblici audiovizualnih komercijalnih komunikacija za cigarete i druge duhanske proizvode, kao i za elektroničke cigarete i spremnike za ponovno punjenje;
- (e) audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića ne smiju biti posebno usmjerene na maloljetnike ni poticati neumjerenu potrošnju takvih pića;
- (f) zabranjuje se audiovizualna komercijalna komunikacija za lijekove i liječenje koji su dostupni samo na liječnički recept u državi članici u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge;

▼ M1

(g) audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju uzrokovati fizičku, psihičku ili moralnu štetu maloljetnicima; stoga se njima maloljetnicima izravno ne preporučuje kupnja ili najam proizvoda ili usluge iskorištavanjem njihova neiskustva ili lakovjernosti, izravno ih se ne potiče da uvjere svoje roditelje ili druge osobe da kupe robu ili usluge koje se oglašavaju, ne iskorištava se povjerenje maloljetnika u roditelje, učitelje ili druge osobe, niti neopravdano prikazuje maloljetnike u opasnim situacijama.

2. Audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, uz iznimku pokroviteljstva i plasmana proizvoda, usklađene su s kriterijima navedenima u članku 22.

3. Države članice potiču uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1., u vezi s neprimjerenim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama za alkoholna pića. Ti su kodeksi usmjereni na učinkovito smanjenje izloženosti maloljetnika audiovizualnim komercijalnim komunikacijama za alkoholna pića.

4. Države članice potiču uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1., u vezi s neprimjerenim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama, koje prate ili su uključene u dječje programe, u pogledu hrane i napitaka koji sadržavaju hranjive tvari te tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno masti, transmasnih kiselina, soli ili natrija i šećerâ, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje.

Ti su kodeksi usmjereni na učinkovito smanjenje izloženosti djece audiovizualnim komercijalnim komunikacijama za takvu hranu i pića. Njima se nastoji osigurati da se takvim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne ističe pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića.

5. Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju za potrebe ovog članka putem kodeksâ ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.

▼ B*Članak 10.*

1. Audiovizualne medijske usluge ili programi pod pokroviteljstvom zadovoljavaju sljedeće zahtjeve:

(a) njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, njihov raspored, ni u kojem slučaju ne smiju biti pod takvim utjecajem koji bi utjecao na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;

(b) one izravno ne potiču kupnju ni najam robe ni usluga, posebno ne putem posebnog promotivnog upućivanja na tu robu ili usluge;

▼ B

- (c) gledatelji su jasno obaviješteni o postojanju sporazuma o pokroviteljstvu. Programi pod pokroviteljstvom jasno se prepoznaju kao takvi uporabom imena, znaka tvrtke i/ili bilo kojeg drugog simbola pokrovitelja kao što je uputa na svoj/e proizvod/e ili uslugu/e ili svoj prepoznatljiv znak na primjeren način za programe na početku, tijekom i/ili na kraju programa.

▼ M1

2. Audiovizualne medijske usluge ili programi nisu pod pokroviteljstvom društava čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje.

▼ B

3. Pokroviteljstvo audiovizualnih medijskih usluga ili programa od strane poduzeća čije poslovanje uključuje proizvodnju ili prodaju lijekova ili liječenja može promicati ime ili ugled tog poduzeća, ali ne promiče određene lijekove ni liječenja koja su dostupna isključivo na liječnički recept u državi članici u čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge.

▼ M1

4. Informativni programi i programi o tekućim događajima nisu pod pokroviteljstvom. Države članice mogu zabraniti pokroviteljstvo nad dječjim programima. Države članice mogu odabrati da zabrane prikazivanje pokroviteljskog logotipa tijekom dječjih, dokumentarnih i vjerskih programa.

Članak 11.

1. Ovaj članak primjenjuje se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.
2. Plasman proizvoda dopušten je u svim audiovizualnim medijskim uslugama, osim u informativnim programima i programima o tekućim događajima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskim programima i dječjim programima.
3. Programi koji sadržavaju plasman proizvoda ispunjavaju sljedeće zahtjeve:
- (a) na njihov sadržaj i organizaciju u okviru rasporeda, u slučaju televizijskog emitiranja, ili u okviru kataloga, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, ni u kojem se slučaju ne utječe na način kojim se utječe na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;
- (b) ne potiču izravno kupnju ni najam robe ili usluga, posebice putem posebnih promotivnih upućivanja na tu robu ili usluge;
- (c) u programima se nedopušteno ne ističe dotični proizvod;
- (d) gledatelji se jasno obavješćuju o postojanju plasmana proizvoda s pomoću odgovarajuće oznake na početku i na kraju programa te kad se program nastavi nakon stanke za oglašavanje kako bi se izbjegla moguća zbunjenost gledatelja.

▼ M1

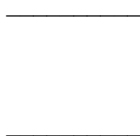
Države članice mogu se odreći zahtjeva određenih u točki (d), osim u slučaju programa koje je proizveo ili naručio pružatelj medijske usluge ili društvo povezano s tim pružateljem medijske usluge.

4. Programi ni u kojem slučaju ne sadržavaju plasman sljedećih proizvoda:

- (a) cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje ili plasman proizvoda društava čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja tih proizvoda;
- (b) posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept u državi članici u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge.

▼ B

POGLAVLJE IV.

▼ M1*Članak 13.*

1. Države članice osiguravaju da pružatelji medijskih usluga na zahtjev koji su u njihovoj nadležnosti osiguraju najmanje 30 % udjela europskih djela u svojim katalogima i da osiguraju isticanje tih djela.

2. Ako države članice zahtijevaju da pružatelji medijskih usluga pod njihovom nadležnošću financijski doprinose proizvodnji europskih djela, uključujući putem izravnih ulaganja u sadržaj i doprinosa nacionalnim fondovima, one također mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga koji ciljaju na publiku na njihovim državnim područjima, ali s poslovnim nastanom u drugim državama članicama, da daju takve financijske doprinose koji su proporcionalni i nediskriminirajući.

3. U slučaju iz stavka 2. financijski doprinosi temelje se samo na prihodima ostvarenima u ciljanim državama članicama. Ako država članica u kojoj pružatelj usluga ima poslovni nastan uvede takav financijski doprinos, u obzir uzima sve financijske doprinose koje su uvele ciljane države članice. Svaki financijski doprinos mora biti u skladu s pravom Unije, posebno s pravilima o državnim potporama.

4. Države članice izvješćuju Komisiju do 19. prosinca 2021. i svake dvije godine nakon toga o provedbi stavaka 1. i 2.

5. Komisija na temelju podataka dobivenih od država članica i neovisnog istraživanja podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni stavaka 1. i 2., uzimajući u obzir tržišna i tehnološka kretanja i cilj kulturne raznolikosti.

▼ M1

6. Obveza uvedena na temelju stavka 1. i zahtjev za pružatelje medijskih usluga koji ciljaju na publiku u drugim državama članicama iz stavka 2. ne primjenjuju se na pružatelje medijskih usluga s niskim prometom ili malom publikom. Države članice mogu se također odreći takvih obveza ili zahtjeva ako bi oni zbog prirode ili tematike audiovizualnih medijskih usluga bili neizvedivi ili neopravdani.

7. Komisija izdaje smjernice za izračunavanje udjela europskih djela iz stavka 1. i definiranja male publike i niskog prometa iz stavka 6. nakon savjetovanja s Odborom za kontakt.

▼ B

POGLAVLJE V.

ODREDBE O ISKLJUČIVIM PRAVIMA I KRATKIM IZVJEŠĆIMA O VIJESTIMA U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU*Članak 14.*

1. Svaka država članica može poduzeti mjere u skladu s pravom Unije kako bi osigurala da televizijske kuće u njezinoj nadležnosti ne emitiraju na isključivoj osnovi događaje koje ta država članica smatra od velike važnosti za društvo tako da značajan dio javnosti u toj državi članici nema mogućnost pratiti takve događaje putem prijenosa uživo ili odgođeno izvještavanjem na slobodnoj televiziji. Ako to učini, dotična država članica sastavlja popis određenih događaja, na nacionalnoj ili ne-nacionalnoj razini, za koje smatra da su od velike važnosti za društvo. Čini to pravodobno na jasan i transparentan način. Pritom dotična država članica također određuje trebaju li ti događaji biti dostupni putem sveukupnog ili djelomičnog prijenosa uživo, ili prema potrebi zbog objektivnih razloga od javnog interesa, putem sveukupnog ili djelomičnog odgođenog izvještavanja.

2. Države članice neposredno obavješćuju Komisiju o svim mjerama koje su poduzele ili će poduzeti na temelju stavka 1. U roku od tri mjeseca od obavijesti, Komisija provjerava jesu li te mjere usklađene s pravom Zajednice i o njima obavješćuje druge države članice. Komisija traži mišljenje odbora za kontakt koji se osniva na temelju članka 29. Komisija bez odlaganja objavljuje mjere koje su poduzete u *Službenom listu Europske unije* i barem jednom godišnje pročišćen popis mjera koje su poduzele države članice.

3. Države članice osiguravaju, odgovarajućim sredstvima u okviru svojeg zakonodavstva, da televizijske kuće u njihovoj nadležnosti ne ostvaruju isključiva prava kupljena od tih televizijskih kuća nakon 30. srpnja 1997. tako da značajan dio javnosti u drugoj državi članici nema mogućnost pratiti događaje koje odredi ta druga država članica u skladu sa stavcima 1. i 2. putem sveukupnog ili djelomičnog prijenosa uživo ili, prema potrebi zbog objektivnih razloga od javnog interesa, putem sveukupno ili djelomično odgođenog izvještavanja na slobodnoj televiziji, kako je odredila ta druga država članica u skladu sa stavkom 1.

▼B*Članak 15.*

1. Države članice osiguravaju da za potrebe kratkih novinskih izvješća, svaka televizijska kuća osnovana u Zajednici ima pristup na pravednoj, razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi događajima od velikog interesa za javnost koje na isključivoj osnovi prenosi televizijska kuća u njihovoj nadležnosti.
2. Ako druga televizijska kuća s poslovnim nastanom u istoj državi članici, kao i televizijska kuća koja traži pristup, stekne isključiva prava na događaj od velikog interesa za javnost, pristup se traži od te televizijske kuće.
3. Države članice osiguravaju da takav pristup bude zajamčen tako da se omogućuje televizijskim kućama da slobodno biraju kratke isječke s prijenosnog signala televizijskih kuća, ako nije nemoguće zbog praktičnih razloga, barem utvrđivanjem njihovog izvora.
4. Kao drugo rješenje za stavak 3., države članice mogu uspostaviti jednak sustav koji postiže pristup na pravednoj, razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi putem drugih načina.
5. Kratki isječci koriste se isključivo za opće informativne programe i mogu se koristiti u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev samo ako se nudi isti program na odgođenoj osnovi od strane istog pružatelja medijske usluge.
6. Ne dovodeći u pitanje stavke od 1. do 5., države članice osiguravaju, u skladu sa svojim pravnim sustavima i praksama, određivanje načina i uvjeta u vezi s pružanjem tih kratkih isječaka, posebno, svih postupaka za naknadu, najveću duljinu kratkih isječaka i vremenskih ograničenja za njihov prijenos. Ako se osigurava naknada, ona ne prelazi dodatne troškove koji izravno nastaju pri pružanju pristupa.

POGLAVLJE VI.

PROMICANJE DISTRIBUCIJE I PROIZVODNJE TELEVIZIJSKIH PROGRAMA*Članak 16.*

1. Države članice osiguravaju, kada je to praktično i na odgovarajuće načine da televizijske kuće rezerviraju za europska djela većinu udjela svojeg vremena emitiranja, isključujući vrijeme namijenjeno za vijesti, sportska događanja, igre, oglašavanje, usluge teleteksta i teletrgovine. Taj omjer, uzimajući u obzir odgovornosti za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu, koje televizijska kuća ima prema svojim gledateljima, treba se postići progresivno, na temelju odgovarajućih kriterija.
2. Kada se omjer određen u stavku 1. ne može postići, on ne smije biti niži od prosjeka za 1988. u predmetnoj državi članici.

Međutim, u pogledu Grčke i Portugala, godina 1988. se zamjenjuje godinom 1990.

▼B

3. Države članice podnose Komisiji svake dvije godine, počevši od 3. listopada 1991., izvješće o primjeni ovog članka i članka 17.

To izvješće posebno sadrži statističku izjavu o postizanju omjera navedenog u ovom članku i članku 17. za svaki od televizijskih programa koji potpada u nadležnost predmetne države članice, razloge, u svakom slučaju, za neuspjeh u postizanju tog omjera i mjere donesene ili planirane kako bi se on postigao.

Komisija obavješćuje druge države članice i Europski parlament o izvješćima, kojima se ako je potrebno, prilaže mišljenje. Komisija osigurava primjenu ovog članka i članka 17. u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Komisija u svojem mišljenju posebno može uzeti u obzir napredak postignut u odnosu na prethodne godine, udio djela prvi put emitiranih u programu, posebne okolnosti novih televizijskih kuća i posebnu situaciju zemalja s niskim audiovizualnim proizvodnim kapacitetom ili ograničena jezična područja.

Članak 17.

Države članice osiguravaju, kada je to praktično i na odgovarajuće načine, da televizijske kuće rezerviraju najmanje 10 % svojeg vremena emitiranja, isključujući vrijeme namijenjeno za vijesti, sportska događanja, igre, oglašavanje, usluge teleteksta i teletrgovine, ili umjesto toga, prema slobodnoj odluci države članice, najmanje 10 % svojeg programskog proračuna, za europska djela koja su proizveli producenti neovisni o televizijskoj kući. Taj omjer, uzimajući u obzir odgovornosti za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu, koje televizijska kuća ima prema svojim gledateljima, treba se postići progresivno, na temelju odgovarajućih kriterija. Mora se postići predviđanjem odgovarajućeg omjera za novija djela, odnosno djela koja su emitirana unutar pet godina od kad su proizvedena.

Članak 18.

Ovo se poglavlje ne primjenjuje na televizijske emisije namijenjene za lokalnu publiku i koje ne čine dio nacionalne mreže.

POGLAVLJE VII.

TELEVIZIJSKO OGLAŠAVANJE I TELETRGOVINA

Članak 19.

1. Televizijsko oglašavanje i teletrgovina lako su prepoznatljivi i razlučivi od uredničkog sadržaja. Ne dovodeći u pitanje uporabu novih oglašavajućih tehnika, televizijsko oglašavanje i teletrgovina prilično se razlikuju od drugih dijelova programa kroz optička i/ili zvučna i/ili prostorna sredstva.

▼ M1

2. Zasebni spotovi za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu dopušteni su u sportskim događanjima. Zasebni spotovi za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu, osim u prijenosu sportskih događaja, ostaju iznimke.

▼ B*Članak 20.*

1. Države članice osiguravaju da se, kad se televizijsko oglašavanje ili teletrgovina ubacuju tijekom programa, cjelovitost programa, uzimajući u obzir prirodne prekide, trajanje i prirodu programa, kao i prava nositelja prava, ne dovode u pitanje.

▼ M1

2. Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne filmove), kinematografskih djela i informativnih programa može se prekinuti televizijskim oglašavanjem, teletrgovinom, ili oboma, jednom za svako planirano razdoblje od najmanje 30 minuta. Prijenos dječjih programa može se prekinuti televizijskim oglašavanjem jednom za svako planirano razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je planirano trajanje programa dulje od 30 minuta. Prijenos teletrgovine zabranjen je tijekom dječjih programa. Televizijsko oglašavanje ili teletrgovina ne umeću se tijekom vjerskih obreda.

▼ B*Članak 21.*

Teletrgovina za medicinske proizvode koji podliježu marketinškom odobrenju u smislu Direktive 2001/83/EZ, kao i teletrgovina za medicinske tretmane, zabranjuju se.

Članak 22.

Televizijsko oglašavanje i teletrgovina alkoholnim pićima ispunjavaju sljedeće kriterije:

- (a) ne mogu biti usmjereni izričito na maloljetnike, svakako ne prikazuju maloljetnike koji konzumiraju ta pića;
- (b) ne povezuju konzumaciju alkohola s povećanom fizičkom sposobnošću ni s vožnjom;
- (c) ne ostavljaju dojam da konzumacija alkohola doprinosi društvenom ni seksualnom uspjehu;
- (d) ne tvrde da alkohol ima terapijske vrijednosti ni da je stimulans, sedativ ni sredstvo rješavanja osobnih nesporazuma;

▼B

- (e) ne potiče neumjerenu konzumaciju alkohola niti ne predstavlja odricanje od alkohola i umjerenost u negativnom svjetlu;
- (f) ne stavlja naglasak na visok udio alkohola kao pozitivnu kvalitetu pića.

▼M1*Članak 23.*

1. Udio kratkih spotova za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu u razdoblju između 6:00 i 18:00 sati ne smije prekoračivati 20 % tog razdoblja. Udio kratkih spotova za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu u razdoblju između 18:00 i 24:00 sati ne smije prekoračivati 20 % tog razdoblja.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeće:

- (a) najave televizijske kuće u vezi s vlastitim programima i pratećim proizvodima izravno izvedenim iz tih programa ili s programima i audiovizualnim medijskim uslugama drugih subjekata koji pripadaju istoj grupi televizijskih kuća;
- (b) najave pokroviteljstva;
- (c) plasmane proizvoda;
- (d) neutralne okvire između uredničkog sadržaja i spotova za televizijsko oglašavanje ili za teletrgovinu te između pojedinačnih spotova.

▼B*Članak 24.*

Prozori za teletrgovinu vidljivo su prepoznatljivi kao takvi putem optičkih i zvučnih sredstava i najmanje neprekinuto traju 15 minuta.

Članak 25.

Ova se Direktiva primjenjuje *mutatis mutandis* na televizijske kanale koji su isključivo namijenjeni oglašavanju i teletrgovini i na televizijske kanale koji su isključivo namijenjeni vlastitom promicanju.

Međutim, poglavlje VI. kao i članci 20. i 23. ne primjenjuju se na te kanale.

Članak 26.

Ne dovodeći u pitanje članak 4., države članice mogu, uz dužno poštovanje prava Zajednice, odrediti uvjete, osim uvjeta određenih u članku 20. stavku 2. i članku 23. u vezi s televizijskim kućama, koji su isključivo namijenjeni za nacionalno državno područje, koji javnost ne može izravno ili neizravno primiti u jednoj ili više drugih država članica.

▼ M1

▼ B

POGLAVLJE IX.

PRAVO NA ODGOVOR U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU

Članak 28.

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe koje su donijele države članice prema građanskom, upravnom ili kaznenom pravu, svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o nacionalnosti, čiji su zakoniti interesi, posebno ugled ili dobar glas, oštećeni navodeći netočne činjenice u televizijskom programu, mora imati pravo na odgovor ili jednakovrijedne pravne lijekove. Države članice osiguravaju da stvarno ostvarenje prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova nije onemogućeno nametanjem nerazumnih uvjeta ni pretpostavki. Odgovor se šalje u razumnom roku nastavno na opravdani zahtjev i to u vrijeme i na način koji odgovara emisiji na koju se zahtjev odnosi.

2. Pravo na odgovor ili jednakovrijedne pravne lijekove postoji u odnosu na sve televizijske kuće u nadležnosti države članice.

3. Države članice donose mjere potrebne za utvrđivanje prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova i određuju postupak koji treba primijeniti za provedbu prava. Posebno trebaju osigurati da je omogućen dovoljan rok i da su postupci takvi da pravo ili jednakovrijedne pravne lijekove mogu odgovarajuće provesti fizičke i pravne osobe koje su rezidenti u drugoj državi članici ili tamo imaju poslovni nastan.

4. Zahtjev za provedbu prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova može biti odbijen ako zahtjev nije opravdan u skladu s uvjetima utvrđenim u stavku 1., ako bi uključivao kažnjivo djelo, ako bi zbog njega televizijska kuća postala podložna građanskom pravnom postupku ili bi nadilazio standarde javne pristojnosti.

5. Donosi se odredba za postupke u kojima sporovi oko provedbe prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova mogu biti podložni pravosudnom razmatranju.

▼ M1

POGLAVLJE IX.A

ODREDBE PRIMJENJIVE NA USLUGE PLATFORMI ZA RAZMJENU VIDEOZAPISA

Članak 28.a

1. Za potrebe ove Direktive pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa s poslovnim nastanom na državnom području države članice u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2000/31/EZ u nadležnosti je te države članice.

▼ M1

2. Smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa koji nema poslovni nastan na državnom području države članice prema stavku 1. ima poslovni nastan na državnom području države članice za potrebe ove Direktive ako taj pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa:

- (a) ima matično društvo ili društvo kći s poslovnim nastanom na državnom području te države članice; ili
- (b) dio je grupe, a drugo društvo iz te grupe ima poslovni nastan na državnom području te države članice.

Za potrebe ovog članka:

- (a) „matično društvo” znači društvo koje kontrolira jedno ili više društva kćeri;
- (b) „društvo kći” znači društvo koje je pod kontrolom matičnog društva, uključujući sva društva kćeri krajnjeg matičnog društva;
- (c) „grupa” znači matično društvo, sva njegova društva kćeri i sva druga društva koja su u pogledu organizacije ekonomski i pravno povezana s njima.

3. Za potrebe primjene stavka 2., ako matično društvo, društvo kći ili druga društva iz grupe imaju poslovne nastane u različitim državama članicama, smatra se da pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj njegovo matično društvo ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj društvo kći ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj poslovni nastan ima drugo društvo iz grupe.

4. Za potrebe primjene stavka 3., ako postoji više društava kćeri i svako od njih ima poslovni nastan u različitim državama članicama, smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od društava kćeri započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice.

Ako postoji više drugih društava koja su dio grupe i svako od njih ima poslovni nastan u različitoj državi članici, smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od tih društava započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice.

5. Za potrebe ove Direktive članak 3. i članci od 12. do 15. Direktive 2000/31/EZ primjenjuju se na pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa za koje se smatra da imaju poslovni nastan u državi članici u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

6. Države članice uspostavljaju i vode ažurirani popis pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa koji imaju ili za koje se smatra da imaju poslovni nastan na njihovu državnom području i naznačuju na kojim se kriterijima, utvrđenima u staccima od 1. do 4., temelji njihova nadležnost. Države članice Komisiji dostavljaju taj popis, uključujući sva njegova ažuriranja.

▼ M1

Komisija osigurava da su takvi popisi dostupni u centraliziranoj bazi podataka. U slučaju nedosljednosti između popisa Komisija stupa u kontakt s dotičnim državama članicama kako bi se pronašlo rješenje. Komisija osigurava da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela imaju pristup toj bazi podataka. Komisija informacije iz baze podataka javno obznanjuje.

7. Ako se primjenjujući ovaj članak dotične države članice ne slože o tome koja država članica ima nadležnost, one o tome bez odgode obavješćuju Komisiju. Komisija može zatražiti od ERGA-e da u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d) dostavi mišljenje o tom pitanju. ERGA to mišljenje dostavlja u roku od 15 radnih dana od kada je Komisija dostavila svoj zahtjev. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt.

Članak 28.b

1. Ne dovodeći u pitanje članke od 12. do 15. Direktive 2000/31/EZ, države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u njihovoj nadležnosti poduzmu odgovarajuće mjere u pogledu zaštite:

- (a) maloljetnika od programa, videozapisa koje su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija kojima bi se moglo naštetiti njihovu fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju u skladu s člankom 6.a stavkom 1.;
- (b) šire javnosti od programa, videozapisa koje su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje sadrže poticanje na nasilje ili mržnju protiv skupine osoba ili člana neke skupine na temelju bilo kojeg od razloga iz članka 21. Povelje;
- (c) šire javnosti od programa, videozapisa koje su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje imaju sadržaj čije širenje čini aktivnost koja je kazneno djelo na temelju prava Unije, a to su javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma kako je određeno u članku 5. Direktive (EU) 2017/541, kaznena djela u vezi s dječjom pornografijom kako su određena u članku 5. stavku 4. Direktive 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i kaznena djela koja se odnose na rasizam i ksenofobiju kako su određena u članku 1. Okvirne odluke 2008/913/PUP.

2. Države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u njihovoj nadležnosti ispunjavaju zahtjeve iz članka 9. stavka 1. s obzirom na audiovizualne komercijalne komunikacije koje ti pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa stavljaju na tržište, prodaju i uređuju.

Države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u njihovoj nadležnosti poduzimaju odgovarajuće mjere za ispunjavanje zahtjeva iz članka 9. stavka 1. s obzirom na audiovizualne komercijalne komunikacije koje ti pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, prodaju ili uređuju, uzimajući u obzir ograničeni nadzor koji te platforme za razmjenu videozapisa provode nad tim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011., str. 1.).

▼ M1

Države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa jasno obavijeste korisnike kada programi i videozapisi koje su generirali korisnici sadrže audiovizualne komercijalne komunikacije, pod uvjetom da je dana izjava o takvim komunikacijama u skladu sa stavkom 3. trećim podstavkom točkom (c) ili pružatelj ima saznanja o toj činjenici.

Države članice potiču uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksâ ponašanja, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1., čiji je cilj učinkovito smanjenje izloženosti djece audiovizualnim komercijalnim komunikacijama u pogledu hrane i napitaka koji sadržavaju hranjive tvari te tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno masti, transmasne kiseline, soli ili natrij i šećere, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje. Tim se kodeksima ujedno osigurava da se takvim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne ističe pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića.

3. Za potrebe stavaka 1. i 2. odgovarajuće mjere utvrđuju se s obzirom na prirodu sadržaja o kojem je riječ, štetu koju može prouzročiti, obilježja kategorije osoba koje treba zaštititi kao i prava i legitimne interese o kojima se radi, uključujući one pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa i korisnika koji su izradili ili učitali sadržaj, kao i interes šire javnosti.

Države članice osiguravaju da svi pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u njihovoj nadležnosti primjenjuju takve mjere. Te mjere moraju biti izvedive i proporcionalne te se njima uzimaju u obzir opseg usluga platformi za razmjenu videozapisa i priroda usluge koja se pruža. Te mjere ne dovode do nikakvih mjera ex ante kontrola ili filtriranja sadržaja pri učitavanju, koji nisu u skladu s člankom 15. Direktive 2000/31/EZ. Za potrebe zaštite maloljetnikâ, predviđene u ovom članku stavku 1. točki (a), sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta podliježe najstrožim mjerama za kontrolu pristupa.

Te se mjere sastoje, prema potrebi, od sljedećega:

- (a) uključivanja zahtjevâ iz stavka 1. u uvjete usluga platformi za razmjenu videozapisa i njihove primjene u tim uvjetima;
- (b) uključivanja zahtjevâ iz članka 9. stavka 1. za audiovizualne komercijalne komunikacije koje pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, ne prodaju niti uređuju, u uvjete usluga platformi za razmjenu videozapisa te njihove primjene u tim uvjetima;
- (c) postojanja funkcionalnosti za korisnike koji učitavaju videozapise koje su generirali korisnici da izjave sadrže li takvi videozapisi audiovizualne komercijalne komunikacije, ako to znaju ili se može razumno očekivati da znaju;
- (d) uspostave i primjene transparentnih mehanizama prilagođenih korisnicima kojima korisnici platforme za razmjenu videozapisa mogu prijaviti ili naznačiti dotičnom pružatelju usluge platforme za razmjenu videozapisa sadržaj iz stavka 1. pružen na njegovoj platformi;

▼ **M1**

- (e) uspostave i primjene sustava s pomoću kojih pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa objašnjavaju korisnicima platformi za razmjenu videozapisa koji je učinak prijavljivanja i označivanja iz točke (d);
- (f) uspostave i primjene sustava za provjeru dobi za korisnike usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na sadržaj kojim bi se moglo naštetiti psihičkom, fizičkom ili moralnom razvoju maloljetnika;
- (g) uspostave i primjene sustava jednostavnih za uporabu kojima se korisnicima platformi za razmjenu videozapisa omogućuje da ocijene sadržaj iz stavka 1.;
- (h) osiguravanja sustavâ za roditeljsku kontrolu koji su pod kontrolom krajnjeg korisnika u pogledu sadržaja kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika;
- (i) uspostave i primjene transparentnih i učinkovitih procedura jednostavnih za uporabu za bavljenje pritužbama korisnika pružatelju usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na provedbu mjera iz točaka od (d) do (h) te za njihovo rješavanje;
- (j) predviđanja učinkovitih mjera i alata za razvoj medijske pismenosti i podizanje svijesti korisnikâ o tim mjerama i alatima.

Osobne podatke maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa u skladu s trećim podstavkom točkama (f) i (h) ne obrađuje se u komercijalne svrhe, kao što su izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.

4. Za potrebe provedbe mjera iz stavaka 1. i 3. ovog članka države članice potiču uporabu koregulacije kako je predviđeno u članku 4.a stavku 1.

5. Države članice uspostavljaju potrebne mehanizme za ocjenjivanje primjerenosti mjera iz stavka 3. koje su poduzeli pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa. Države članice ocjenu tih mjera povjeravaju nacionalnim regulatornim vlastima ili tijelima.

6. Države članice mogu uvesti mjere za pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa koje su detaljnije ili strože od mjera iz stavka 3. ovog članka. Pri donošenju takvih mjera države članice ispunjavaju zahtjeve utvrđene primjenjivim pravom Unije poput onih iz članaka od 12. do 15. Direktive 2000/31/EZ ili članka 25. Direktive 2011/93/EU.

7. Države članice osiguravaju da su mehanizmi za izvansudsko rješavanje sporova dostupni za rješavanje sporova između korisnika i pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa povezanih s primjenom stavaka 1. i 3. Takvim se mehanizmima omogućuje nepristrano rješavanje sporova, a korisniku se ne uskraćuje pravna zaštita predviđena nacionalnim pravom.

▼M1

8. Države članice osiguravaju da korisnici mogu ostvarivati svoja prava pred sudom u vezi s pružateljima usluga platformi za razmjenu videozapisa u skladu sa stavcima 1. i 3.

9. Komisija potiče pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa da razmjenjuju najbolju praksu o kodeksima ponašanja za koregulaciju iz stavka 4.

10. Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju putem kodeksa ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.

▼B

POGLAVLJE X.

ODBOR ZA KONTAKT*Članak 29.*

1. Odbor za kontakt osniva se pod okriljem Komisije. Sastavljen je od predstavnika nadležnih tijela država članica. Njime predsjedava predstavnik Komisije a sastaje se na vlastitu inicijativu ili na zahtjev delegacije države članice.

2. Zadaci odbora za kontakt su:

- (a) olakšati učinkovitu primjenu ove Direktive putem redovitog savjetovanja o svim praktičnim problemima koji proizlaze iz njezine primjene, a posebno iz primjene članka 2., kao i o svim drugim pitanjima o kojima se smatra korisnim razmijeniti mišljenja;
- (b) iznijeti mišljenja na vlastitu inicijativu ili mišljenja koja je zatražila Komisija o primjeni ove Direktive od strane država članica;
- (c) predstavljati forum za razmjenu stajališta o tome o kojim se pitanjima treba baviti u izvješćima koja države članice moraju podnijeti u skladu s člankom 16. stavkom 3. i o njihovoj metodologiji;
- (d) raspravljati o rezultatu redovnih savjetovanja koja Komisija održava s predstavnicima televizijskih organizacija, producenata, potrošača, proizvođača, pružatelja usluga i sindikata i kreativne zajednice;
- (e) olakšati razmjenu informacija između država članica i Komisije o situaciji i razvoju regulatornih aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge, uzimajući u obzir audiovizualnu politiku Unije, kao i relevantne napretke u tehničkom području;
- (f) ispitati svaki napredak do kojeg je došlo u pojedinom sektoru i o kojem bi bilo korisno razmijeniti mišljenja.

▼B

POGLAVLJE XI.

▼M1

REGULATORNE VLASTI I TIJELA DRŽAVA ČLANICA

Članak 30.

1. Svaka država članica imenuje jedno ili više nacionalnih regulatornih vlasti, tijela, ili oboje. Države članice osiguravaju da su ona pravno odvojena od vlade i funkcionalno neovisna o svojim vladama i o bilo kojem drugom javnom ili privatnom tijelu. Time se ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da uspostave regulatore koji izvršavaju nadzor nad različitim sektorima.

2. Države članice osiguravaju da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela izvršavaju svoje ovlasti nepristrano i transparentno te u skladu s ciljevima ove Direktive, posebno medijskim pluralizmom, kulturnom i jezičnom raznolikosti, zaštitom potrošača, pristupačnosti, nediskriminacijom, pravilnim funkcioniranjem unutarnjeg tržišta i promicanjem poštenog tržišnog natjecanja.

Nacionalne regulatorne vlasti ili tijela ne traže ni ne primaju upute od nekog drugog tijela u vezi s izvršavanjem zadaća koje su im dodijeljene u skladu s nacionalnim pravom kojim se provodi pravo Unije. Time se ne sprečava nadzor u skladu s nacionalnim ustavnim pravom.

3. Države članice osiguravaju da su nadležnosti i ovlasti nacionalnih regulatornih vlasti ili tijela kao i načini utvrđivanja njihove odgovornosti jasno definirani u pravu.

4. Države članice osiguravaju da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela imaju odgovarajuće financijske i ljudske resurse te izvršne ovlasti za učinkovito izvršavanje svojih zadaća i za doprinosu radu ERGA-e. Države članice osiguravaju da se nacionalnim regulatornim vlastima ili tijelima omoguće vlastiti godišnji proračuni koji se javno obznanjuju.

5. Države članice u svojem nacionalnom pravu utvrđuju uvjete i postupke za imenovanje i razrješenje čelnikâ nacionalnih regulatornih vlasti i tijela ili članova kolegijalnog tijela koji ispunjavaju tu funkciju, uključujući trajanje mandata. Postupci su transparentni, nediskriminirajući i njima se jamči traženi stupanj neovisnosti. Čelnik nacionalne regulatorne vlasti ili tijela ili članovi kolegijalnog tijela koje ispunjav tu funkciju unutar nacionalne regulatorne vlasti ili tijela mogu biti razriješeni ako više ne ispunjavaju uvjete potrebne za izvršavanje svojih dužnosti, kako je unaprijed propisano na nacionalnoj razini. Odluka o razrješenju valjana je opravdana i podliježe prethodnoj obavijesti te se stavlja na raspolaganje javnosti.

6. Države članice osiguravaju učinkovite žalbene mehanizme na nacionalnoj razini. Žalbeno tijelo, koje može biti sud, neovisno je o stranama u žalbenom postupku.

▼ **M1**

Do rješenja žalbe primjenjuje se odluka nacionalnog regulatorne vlasti ili tijela, osim ako su odobrene privremene mjere u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 30.a

1. Države članice osiguravaju da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi jedna drugoj i Komisiji pružile informacije potrebne za primjenu odredaba ove Direktive, osobito njegovih članaka 2., 3. i 4.

2. U kontekstu razmjene informacija u skladu sa stavkom 1., kada nacionalne regulatorne vlasti ili tijela prime informaciju od pružatelja medijskih usluga u njihovoj nadležnosti o tome da će on pružati uslugu potpuno ili većinom usmjerenu na publiku u drugoj državi članici, nacionalna regulatorna vlast ili tijelo u državi članici koja ima nadležnost obavješćuje nacionalnu regulatornu vlast ili tijelo ciljane države članice.

3. Ako regulatorna vlast ili tijelo države članice na čije je državno područje usmjeren pružatelj medijskih usluga u nadležnosti druge države članice regulatornoj vlasti ili tijelu države članice u čijoj je nadležnosti taj pružatelj usluga pošalje zahtjev koji se odnosi na njegove djelatnosti, potonja vlast ili tijelo čini sve u svojoj moći da zahtjev riješi u roku od dva mjeseca, ne dovodeći u pitanje strože rokove primjenjive na temelju ove Direktive. Kada se to od nje zatraži, regulatorna vlast ili tijelo ciljane države članice regulatornoj vlasti ili tijelu države članice koja ima nadležnost pruža sve informacije koji bi mogle biti korisne za rješavanje zahtjeva.

Članak 30.b

1. Osniva se Skupina europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA).

2. Sastavljena je od predstavnika nacionalnih regulatornih vlasti ili tijela u području audiovizualnih medijskih usluga koji snose glavnu odgovornost za nadziranje audiovizualnih medijskih usluga ili, ako nema nacionalne regulatorne vlasti ili tijela, drugih predstavnika izabраниh u okviru njihovih postupaka. Predstavnik Komisije sudjeluje na sastancima ERGA-e.

3. ERGA obavlja sljedeće zadaće:

(a) pruža usluge tehničke stručnosti Komisiji u:

- njezinoj zadaći da osigura usklađenu provedbu ove Direktive u svim državama članicama,
- pitanjima povezanima s audiovizualnim medijskim uslugama u okviru njezine nadležnosti;

(b) razmjenjuje iskustva i najbolju praksu u pogledu primjene regulatornog okvira za audiovizualne medijske usluge, među ostalim u pogledu pristupačnosti i medijske pismenosti;

▼ M1

- (c) surađuje i pruža članovima informacije potrebne za primjenu ove Direktive, posebno u pogledu članaka 3., 4. i 7.;
 - (d) na zahtjev Komisije daje mišljenja o tehničkim i činjeničnim aspektima pitanja na temelju članka 2. stavka 5.c, članka 3. stavaka 2. i 3., članka 4. stavka 4. točke (c) i članka 28.a stavka 7.
4. ERGA donosi svoj poslovnik.

▼ B

POGLAVLJE XII.

ZAVRŠNE ODREDBE*Članak 31.*

U područjima koje ova Direktiva ne obuhvaća, ona ne utječe na prava i obveze država članica proizašlih iz postojećih konvencija koje se bave telekomunikacijama ili emitiranjem.

Članak 32.

Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

▼ M1*Članak 33.*

Komisija prati države članice u primjeni ove Direktive.

Najkasnije do 19. prosinca 2022. i svake tri godine nakon toga Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive.

Najkasnije do 19. prosinca 2026. Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću ex post evaluaciju, prema potrebi popraćenu prijedlozima za preispitivanje, ove Direktive i njezine dodane vrijednosti.

Komisija propisno obavješćuje Odbor za kontakt i ERGA-u o radu i aktivnostima onog drugog.

Komisija osigurava da se informacije dobivene od država članica o bilo kojoj mjeri koju su poduzele u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom priopćuju Odboru za kontakt i ERGA-i.

Članak 33.a

1. Države članice promiču mjere za razvoj vještina povezanih s medijskom pismenošću.

▼ **M1**

2. Do 19. prosinca 2022. i svake tri godine nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o provedbi stavka 1.
3. Komisija nakon savjetovanja s Odborom za kontakt izdaje smjernice u vezi s opsegom takvih izvješća.

▼ **B**

Članak 34.

Direktiva 89/552/EEZ kako je izmijenjena direktivama navedenim u Prilogu I., dijelu A, stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo direktiva određenih u Prilogu I., dijelu B.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 35.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 36.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B*PRILOG I.*

DIO A

Direktiva stavljena izvan snage s popisom naknadnih izmjena

(iz članka 34.)

Direktiva Vijeća 89/552/EEZ
(SL L 298, 17.10.1989., str. 23.)

Direktiva 97/36/EZ Europskog parlamenta i
Vijeća
(SL L 202, 30.7.1997., str. 60.)

Direktiva 2007/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća Samo članak 1.
(SL L 332, 18.12.2007., str. 27.)

DIO B

Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo

(iz članka 34.)

| Direktiva | Rok za prijenos |
|------------|--------------------|
| 89/552/EEZ | 3. listopada 1991. |
| 97/36/EZ | 31. prosinca 1998. |
| 2007/65/EZ | 19. prosinca 2009. |



PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

| Direktiva 89/552/EEZ | Ova Direktiva |
|--|--|
| Članak 1., uvodni tekst | Članak 1. stavak 1., uvodni tekst |
| Članak 1. točka (a), uvodni tekst | Članak 1. stavak 1. točka (a), uvodni tekst |
| Članak 1. točka (a), prva alineja | Članak 1. stavak 1. točka (a) podtočka i. |
| Članak 1. točka (a), druga alineja | Članak 1. stavak 1. točka (a) podtočka ii. |
| Članak 1. točke (b) do (m) | Članak 1. stavak 1. točke (b) do (m) |
| Članak 1. točka (n) podtočka i., uvodni tekst | Članak 1. stavak 1. točka (n), uvodni tekst |
| Članak 1. točka (n) podtočka i., prva alineja | Članak 1. stavak 1. točka (n) podtočka i. |
| Članak 1. točka (n) podtočka i., druga alineja | Članak 1. stavak 1. točka (n) podtočka ii. |
| Članak 1. točka (n) podtočka i., treća alineja | Članak 1. stavak 1. točka (n) podtočka iii. |
| Članak 1. točka (n) podtočka i., četvrta alineja | Članak 1. stavak 2. |
| Članak 1. točka (n) podtočka ii., uvodni tekst | Članak 1. stavak 3., uvodni tekst |
| Članak 1. točka (n) podtočka ii., prva alineja | Članak 1. stavak 3. podtočka i. |
| Članak 1. točka (n) podtočka ii., druga alineja | Članak 1. stavak 3. podtočka ii. |
| Članak 1. točka (n) podtočka ii., treća alineja | Članak 1. stavak 3. podtočka iii. |
| Članak 1. točka (n) podtočka iii. | Članak 1. stavak 4. |
| Članak 2. | Članak 2. |
| Članak 2.a stavci 1., 2. i 3. | Članak 3. stavci 1., 2. i 3. |
| Članak 2.a stavak 4. uvodni tekst | Članak 3. stavak 4., uvodni tekst |
| Članak 2.a stavak 4. točka (a) | Članak 3. stavak 4. točka (a) |
| Članak 2.a stavak 4. točka (b), uvodni tekst | Članak 3. stavak 4. točka (b), uvodni tekst |
| Članak 2.a stavak 4. točka (b), prva alineja | Članak 3. stavak 4. točka (b) podtočka i. |
| Članak 2.a stavak 4. točka (b), druga alineja | Članak 3. stavak 4. točka (b) podtočka ii. |
| Članak 2.a stavci 5. i 6. | Članak 3. stavci 5. i 6. |
| Članak 3. | Članak 4. |
| Članak 3.a | Članak 5. |
| Članak 3.b | Članak 6. |
| Članak 3.c | Članak 7. |
| Članak 3.d | Članak 8. |
| Članak 3.e | Članak 9. |
| Članak 3.f | Članak 10. |
| Članak 3.g stavak 1. | Članak 11. stavak 2. |
| Članak 3.g stavak 2., prvi podstavak, uvodni tekst | Članak 11. stavak 3., prvi podstavak, uvodni tekst |
| Članak 3.g stavak 2., prvi podstavak, prva alineja | Članak 11. stavak 3., prvi podstavak, točka (a) |
| Članak 3.g stavak 2., prvi podstavak, druga alineja | Članak 11. stavak 3., prvi podstavak, točka (b) |
| Članak 3.g stavak 2., drugi, treći i četvrti podstavak | Članak 11. stavak 3., drugi, treći i četvrti podstavak |
| Članak 3.g stavak 3. | Članak 11. stavak 4. |
| Članak 3.g stavak 4. | Članak 11. stavak 1. |
| Članak 3.h | Članak 12. |
| Članak 3.i | Članak 13. |
| Članak 3.j | Članak 14. |

▼B

| Direktiva 89/552/EEZ | Ova Direktiva |
|------------------------------|-------------------------------|
| Članak 3.k | Članak 15. |
| Članak 4. stavci 1., 2. i 3. | Članak 16. stavci 1., 2. i 3. |
| Članak 4. stavak 4. | — |
| Članak 5. | Članak 17. |
| Članak 9. | Članak 18. |
| Članak 10. | Članak 19. |
| Članak 11. | Članak 20. |
| Članak 14. | Članak 21. |
| Članak 15. | Članak 22. |
| Članak 18. | Članak 23. |
| Članak 18.a | Članak 24. |
| Članak 19. | Članak 25. |
| Članak 20. | Članak 26. |
| Članak 22. | Članak 27. |
| Članak 23. | Članak 28. |
| Članak 23.a | Članak 29. |
| Članak 23b. | Članak 30. |
| Članak 24. | Članak 31. |
| — | Članak 32. |
| Članak 26. | Članak 33. |
| — | Članak 34. |
| — | Članak 35. |
| Članak 27. | Članak 36. |
| — | Prilog I. |
| — | Prilog II. |